

Felvidéki községekben. ahol oroszok dultak.

(Saját tudósítónktól.) Messzi, észak felé visz a vonat. Zugnak, zakatolnak, kattognak a kerekek, — az ablakot piszkos őszi eső mossa és ázott földek nehéz illata csap be a kocsi egy nyitott ablakán. Szeged már messzi maradt mögöttem kupolás, tornyos házaival, korzójával, — erre hullámosodni kezd a föld; szelid hajlású hegyek jelzik, hogy Északmagyarország már nincs nagyon messzi. A kép, ami a néző elé tárul, nyugodt és csendes. Épen csak, hogy sűrűbbek a katonavonatok és a lefelé törekvő, nyögő, fújtató vonatok utasainak háromnegyede őket látni, erős, egészséges, pirosarcu katonákat. És a vonat haragosan fujva zakatol tovább; mintha sóhajtozva nyögne a nagy erőfeszítéstől. Vörösen izzó lámpáival, gözölgő testével sóhajtozva furja magát az éjszakába, — a szelid hajlású hegyek nőnek, növekednek, ez a föld itt már hallotta az ágyuk bömbölő hangját.

Piszkos kis felvidéki állomás. A váróterem zsufoltak, — esőtől ázott ruhák gőzölgése, szivarfüst és párás emberi lehelletek teszik kiállhatatlanná, fojtóvá a nyirkos, nedves levegőt. A váróterem utasai is jórészt katonák, — álmosan, el-elbóbiskolva beszélgetnek halkán. Ezek mind megtértek már a Végtelenből, az útról, amely az ismeretlen, néma tartományba visz. Van köztük, aki egy év előtt is itt volt, ezen a kis állomáson, ebben a néma és csendes falucskában és hallgatta fájdalomtól összeszoruló torokkal, feldobogó szívvel az orosz ágyuk messzi hangzó bömbölését. Most csend van, — akik elmenekültek régen, visszatértek már és nyugodtan élnek, — tudják mind, hogy soha többé be nem teszi fegyveres ellenség a lábát erre az ezer év előtt szerzett szent földre, amelyet nem hiába tápláltak vérrrel, mert roskadozik a terméstől... A katonák, a megtért utasok is erről beszélgetnek tompa, halk hangon, az egy év előtti időről. Lejegyzem a beszélgetésüket, — talán érdekes lesz:

— A kozákok... Most is velük harcoltunk egy hete. Pedig már azt hittük, hogy nincsenek... Utoljára Máramarosziget előtt találkoztunk velük... Azután hallottuk, hogy feloszlatták őket.

— Most is olyanok, mint régen?

— Most is. Aki megadja magát, felkötözik. Mind. De mink sem irgalmazunk a kozákoknak. Legutóbb hetet fogtunk. Egy óra múlva lógtak.

— Utálatos nép nagyon.

— Az. Piszkos, ronda, rablóbanda. Mikor benn voltak Szigeten, a férfiakat összefogdoszták mind. Aztán levetkőztették őket. Meztelenre. Aztán kihajtották őket a határba. Aztán kényszerítették őket, hogy rágják a füvet, mint az állatok.

— Igen, én is tudom. A többiek ezalatt a nőekkel erőszakoskodtak. A piszkok. Meg raboltak.

Csend. A katonák belebámulnak a sötét homályba elgondolkodva:

— De most megtanítottuk őket!...

— De meg ám! A hideg rázza őket, ha azt hallják, hogy honvéddel kerülnek össze.

— Hát félnek nagyon.

— Bizony...

Most hosszabb szünet következik. A harcédzett derék fiúk merengve néznek maguk elé, úgy tetszik, mintha az otthonukra gondolnának. Mikor megszólalnak, tényleg arról is beszélgetnek, a régen elhagyott otthonról.

— A feleségem... A fiam — hangzik megilletődött gyöngédséggel a szó.

De a téma újra fordul, — soká jön a vonat, — késik. Van idő mindenre gondolni, mindenről beszélni.

— A gyalogos katonák jók.

— Igen.

— Husvétkor átjött egy pár hozzánk, — ajándékok hoztak. Nagyon összebarátkoztunk. Vittek is el bennünket pár nap múlva, meg azokat is. Nem tetszett a barátság.

A fiuk nevetnek halkán, kuncogó nevetéssel.

KORZÓ-MOZI

TELEFON:
11-85.

Igazgató:
VAS SÁNDOR

TELEFON:
11-85.

Szerdán, csüförtökön, 13., 14-én

A Nordisk-gyár
szenzációja!

Mater Dolorosa

(Egy anya kálváriája.)

Nagy dráma 3 felvonásban.

Az első Teddy-film:

Teddy házasodik

Vigjáték 2 felvonásban.

Harcstéri felvételek.

Valamint az új
kísérő műsor!

Előadások 5, 7 és 9 órakor.

— Azt hitték, baj lesz belőle.
— Hát lett is. Az oroszoknak. Csapatostul megadták magukat azután.

— Ujból nevetnek.

— Ahho' értenek.

— Az ám.

Csend. Most megszólal az egyik:

— Na ha vége lesz...

— Az jó lesz nagyon.

— Hm. Milyen sokan voltak. Jöttek, mint a legyek. Mára alig lehet annyit látni, ahányan mink vagyunk.

— Hát, — jól elfogytak.

— Jól. Legyőztük őket. Nem is tudom, mért háboruznak tovább.

— Mer'az angol akarja.

— Hát, ha akarja, háboruzzon ő.

— Igen, csakhogy tudja, hogy vele hamar elbánnánk.

— Igy is elbánnánk. Most meg mán mellénk állt Bulgária is.

— Azok pedig derék katonák!

— Bizony — derék fiúk. Hogy győzték a törökkel!

— Hm. Én azt mondom, most nem állunk meg, amíg egész Oroszországot el nem foglaljuk...

— De bizony ne is álljunk. A fene a muszkáját, többet ne csinálhasson itt galibát.

— Nem is fog... Elfoglaljuk egészen!... A fene a fajzattyát!

A szemek kigyulnak, az arcok felragyognak a gondolatra, hogy az egész Oroszországot elfoglaljuk. Tetszik az eszme nagyon.

— Tyhü, akkor jó világ lesz!

— De az ám.

— Vajjon, hogy fogják felesztani a muszkákat? Mennyi lesz a miénk?

— Az az urak dóga. Mink akkor kapunk földet.

— Abbizony jó lenne.

— De ugy is lesz! Nem fogjuk engedni, hogy még egyszer összeszedje magát a muszka!

— Hát... nem is lenne igazság.

— Igy tavaszra végzünk is vele.

— Persze, hogy igen.

— Hazajöhetünk.

— Haza... — bölintgatnak csendesen egy páran.

— És a miénk lesz Oroszország.

— Az!

A tűz újra felesillámlik a szemekben, — a hatalom boldog tudatának tüze. Most dübörgés hangzik távolról, — a vonat dübörög. A beszéd megszakad, — a katonák felcihelődnek és boldogan tartanak a homályos kocsik felé.

Sipos János.

Pollák Testvérek

férfi és női divalekkek
legnagyobb raktára. —

:: Legmegbízhatóbb cég. ::
Legolesőbb beszerzési forrás.

Csekonics-u. 6. Széchenyi-tér 17.
Telefon 854. Telefon 855.

Egy modern hálószoba és ebédlő
jutányos áron eladó
VOJTOVITS LAJOS asztalosmesternél
SZEGED, TISZA LAJOS-KÖRUT 79.
Ugyanott Vojtovits-féle klosetülödeszka kapható.